

Секретна агенція написання листів

КУПИТИ

Це вже друга розповідь литовської письменниці Ігне Зарамбайте про поштових мишок Берту Довгохвосту, Людвіка Мокренького та Гою, яка ще без прізвища, але сильно мріє одного дня його отримати. Побачивши, що не всі мешканці містечка щасливі, потішні мишки вирішують їм допомогти. Спочатку не всі задуми втілюються вдало, однак через це тільки цікавіше й веселіше. Письменницю Ігне Зарамбайте читачі та літературні критики вже оцінили за книжки для дітей і підлітків: «Ельзе і таємниця старого маєтку», «Чарівні чоботи дідуся», «Ганчіркова лялька», «Чорноводні», «Лист Еміля». У літературній казці «Секретна агенція написання листів» описані нові пригоди кмітливих мишок, з якими ми вже познайомилися у книжці «Лист Еміля», але обидві історії можна читати й не по черзі. Книжка ілюстрована барвистими ілюстраціями художниці Грети Аліце.

Ігне Зарамбайте

Секретна агенція написання листів

Ілюстраторка
Грета Аліце

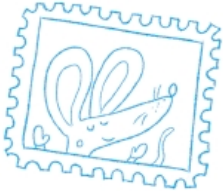

Lieber
Weihnachtsmann,
mein Wunsch ist,
glücklich zu sein.
Liebe Grüße
Me

Rakas
joulujuhki,
haluaisin todella
auua kirjoissa.
TODELLA!

Любий
Розданий Дідусю!
Ядідіри була чимого!
Диді таска, гідируй
мені санатя,
аби виліску я могла
кататися разом
зі своїм братиком.

Querido Papai
Noel,
meu cachorro
sumiu e eu
estou com
muita saudade
dele.

聖誕老公公,
我想要一雙飛
天鞋!

Ігне Зарамбайте

Секретна агенція написання листів

Ілюстрації: Грета Аліце

Переклад з литовської *Беатріче Белявців*

УДК 821.161.2

З 34

Зарамбайте Ігне, Аліце Грета

Секретна агенція написання листів / Ігне Зарамбайте, Грета Аліце; пер. з литовської Беатріче Белявців. — Чернівці : Книги — XXI, 2022. — 88 с.

ISBN 978-617-614-465-6 (електронне видання)

Це вже друга розповідь литовської письменниці Ігне Зарамбайте про поштових мишок Берту Довгохвосту, Людвіка Мокренького та Гою, яка ще без прізвища, але сильно мріє одного дня його отримати. Побачивши, що не всі мешканці містечка щасливі, потішні мишки вирішують їм допомогти. Спочатку не всі задуми втілюються вдало, однак через це тільки цікавіше й веселіше.

Письменницю Ігне Зарамбайте читачі та літературні критики вже оцінили за книжки для дітей і підлітків: «Ельзе і таємниця старого маєтку», «Чарівні чоботи дідуса», «Ганчіркова лялька», «Чорноводні», «Лист Еміля». У літературній казці «Секретна агенція написання листів» описані нові пригоди кмітливих мишок, з якими ми вже познайомилися у книжці «Лист Еміля», але обидві історії можна читати й не по черзі. Книжка ілюстрована барвистими ілюстраціями художниці Грети Аліце.

The translation and the publication of this book was supported by Lithuanian Culture Institute.

Переклад та видання цієї книжки здійснено за підтримки Lithuanian Culture Institute.

Text copyright © Ignė Zarambaitė

Illustrations copyright © Greta Alice

Originally published in Lithuania in 2021 by Nieko rimto, Dūmų str. 3A, LT-11119 Vilnius, Lithuania..

Усі права застережено. Жодну частину з цього видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмової згоди правовласників.

ISBN 978-617-614-465-6 (електронне видання)

© Видавництво «Книги — XXI», видання українською мовою, 2022

© Беатріче Белявців, переклад, 2022

Вступ

На старій пошті маленького містечка жили і працювали три мишки:

Берта Довгохвоста,

Людвік Мокренький

та Гоя. Просто Гоя, бо не всім щастить мати прізвище.

Треба зазначити, що ця трійця — особлива. Вони були непересічними мишами, ночами важко трудилися задля людей: сортували листи й посилки, — а на дозвіллі часто-густо балакали про дивні речі, вкрай не притаманні звичайним мишам.

— Як ви вважаєте, що таке щастя? — закривши товстезну книгу без малюнків, якимось запитав Людвік. — Іноді мені здається, що я вже зрозумів, а потім — знов заплутався.

— Про щастя що читай, що не читай — мусиш сам його пережити. Складно пояснити... — промовила найстарша мишка Берта. — Щастя буває тоді, коли відчуваєш повноту.

— А що таке та повнота? — не могло збагнути юне мишеня.

— Це — жити повноцінним і продуктивним життям, коли маєш усе,

чого тобі треба.

— Наприклад?

— Ну, сам подумай, що для тебе найголовніше?

— Ти, Гоя і пошта.

— А ще що? Коли радіє все твоє нутро?

— Коли ми всі разом читаємо книжки, частуємося під час розмов гарячим шоколадом, як зараз. І коли я вигадую щось новеньке. Тоді я аж тремчу на radoщах! Так-так! Коли моя голова переповнена ідеями, я відчуваю справжню повноту, повнішої і не буває!

— А ти, Гоє?

Гоя неквапливо випила гарячий солодкий напій, вилизала горнятко й усміхаючись відповіла:

— Для мене повнота — це тепле кубло й повний живіт. А ще дні, повні різних пригод.

Роздумливо закотивши під лоба очі, Берта поцікавилася:

— На пошті ти маєш своє кубло, їжу, проте пригод тут небагато. Скажи, чи не сумуєш ти за колишнім життям на вулиці?

— Іноді. Ледь-ледь. Утім, я б не хотіла повернутися назад і щодня ризикувати життям задля смачнішого кусня. Мені достатньо, що інколи я вилажу назовні подивитися. Тепер мій дім — пошта, а ви — моя родина. Окрім цього, я маю купу пригодницьких книжок і вірю, що рано чи пізно трапиться що-небудь незвичне та цікаве.

Через годинку Людвік нагадав:

— Довгохвоста, ти ж сама ще не сказала нам, що для тебе означає повнота.

— Ах, мені це добре відомо. Це — повна пошта листів і повне серце любові! Без любові нічого б не було.

Ось такими були ці різні, кожна по-своєму мудрі миші. Чи могло їхнє життя бути нудним? І Гоя мала рацію: на них чекали цікаві пригоди. Але набагато пізніше, коли на пошті відбулося чимало змін...

3 чого все почалося

А почалося все пізньої осені, тієї ночі, коли мешканці містечка вже міцно спали. По краях тротуарів шаруділо опале листя. Здавалося, що всюди проникало це загадкове неспокійне шарудіння. Навіть крізь товсті муровані стіни пошти. У той час, як і зазвичай, миші працювали, але теж щось відчули.

Берта перевіряла посилки й весь час бубніла, що те чи інше недобре запаковане або неточно зважене.

— Тільки уявіть, на цьому пакунку бракує поштової марки! — розвела вона лапками. — Всі такі неуважні! Може, через прийдешні свята?..

— Різдво лише через два місяці, — почувся з верхньої полиці хрипкий голос утомленого Людвіка.

— Проте вже так багато посилок!

— Посилки, посилки... Вони важкі, нудні, та ще й небезпечні. Зате листів — зовсім мало. Пам'ятаєш, Берто, колись їх було величезні стоси!

Протерши об полу скельця окулярів, Берта знову насадила їх собі на кінчик носа.

— Якби посипалися ще й листи, ми б точно не встигли всього перевірити, — промовила вона.

Людвік поглянув додолу на Довгохвосту.

— І що? Ну, загубилася б якась посылка — і що тут такого?

— Та що ти говориш?! Там може бути запакована дорога річ!

— Листи в будь-якому разі дорожчі за речі.

— Ой, Людвіку, менше слів, більше діла. У наші часи люди спілкуються іншими способами.

Мишеня обперлося на рудаву картонну коробку, хотіло ще щось додати, однак лише розтулило рота й сумно зітхнуло. Воно задумалося про минуле, коли вони сортували конверти і впізнавали майже кожного адресата, переживали за всіх, хто довго не отримував відповіді. Згадало Еміля й довгі лінівi полудні, коли вони смакували гарячий шоколад і

читали книжки. Однак зараз ні на що не залишалось сил і часу.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ